

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2001	148	2000	407	06/04/2001

KARAR METNİ

KOMİSYONCUNUN EMTİASINI SATTIĞI ŞAHISLAR MÜSTAHSİL OLDUĞUNDAN, KATMA DEĞER VERGİSİNİN TAHSİL EDİLMESİNİN HUKUKA AYKIRI OLDUĞU HK.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Başkanlığı

Karşı Taraf : ...

İstemin Özeti : Sebze ve meyve komisyoncusu olan yükümlünün, komisyon gelirinin bir kısmını beyan dışı bıraktığı ve bir kısım malı müstahsil adına sattığı halde tüccar adına satılmış gibi komisyon faturası düzenleyerek fazla katma değer vergisi tahsil ettiğinden bahisle, adına 1995 yılının Ocak...Ağustos dönemleri için kaçakçılık ve kusur cezalı katma değer vergisi salınmıştır.

Tarhiyata karşı açılan davayı inceleyen ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla tarhiyatı kaldırmıştır.

Karara karşı yaptığı temyiz istemi reddedilen vergi dairesi başkanlığının karar düzeltme istemini kabul eden Danıştay Dokuzuncu Dairesi 19.4.2000 günlü ve E:1999/750, K:2000/1371 sayılı kararıyla; mahkemece vergi incelemesi ve tespit edilen hususlar yetersiz görülmüş ise de yükümlünün düzenlediği faturalarda mükelleflerin adı, bağlı oldukları vergi dairesi müdürlükleri ve mükellefiyet sicil numaraları mevcut olduğuna göre bu şahıslarla ilgili en sağlıklı bilginin öncelikle ilgili vergi dairelerinden sağlanabileceği, inceleme elemanınca da, faturalarda adı geçenlerin bağlı oldukları vergi daireleri ile yazışmalar yapıldığı ve verilen cevaplarda bunlardan bir kısmının mükellefiyet kaydının olmadığı, bir kısmının işini uyumsuzluk konusu dönemden önce terk ettiği, bir kısmının ise iş kolunun farklı olduğu belirtildiğinden bu bilgilere göre faturalarda adı geçenlerin tüccar olmadığı sonucuna varıldığı, bu nedenle tarhiyata dayanak alınan faturalarda yer alan emtianın müstahsil emtiası olduğu, bu satışların katma değer vergisine tabi olmadığı halde düzenlenen faturalarda katma değer vergileri gösterilerek tahsil edildiğinden bu vergilerin beyan edilerek vergi dairesine ödenmesi gerektiği, defter ve belgelerdeki hasılatın hal çıkış cirosuna nazaran düşük olduğu tespit edildiğinden bu nedenle bulunan matrah farkının da yerinde olduğu, matrah farkı yükümlünün defter ve belgeleri üzerinden tespit edildiğinden kusur cezası uygulanmasının uygun olacağı gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla; komisyoncunun kendi adına ve hesabına mal alım satımı yapan bir tüccar gibi düşünülemediği, inceleme elemanınca vergi daireleri ile yapılan yazışmalar sonucunda sözü edilen kişilerin müstahsil kabul edildiği, ancak bu yazıların inceleme ve araştırma sonucuna dayanmadığı, yükümlünün, adına satış faturası düzenlediği tüccarın vergi dairesi mükellefiyet kaydı bulunup bulunmadığını, vergi ödevlerini yerine getirip getirmediğini araştırmak ve tüccardan mal yada hizmet alıp almamak konusunda bu araştırma sonucuna göre davranmasını istemek ve yükümlüyü bu nedenle kusurlandırmanın yasal olmadığı, komisyoncu sıfatıyla yapılan satışlara ilişkin hal müdürlüğünden alınan hal çıkış cirosu kayıtlarının mükellef tarafından düzenlenip hal müdürlüğüne ibraz edilen belgelere dayanmadığı, hal müdürlüğünden alınan mükellefe ait satış cirosu ile mükellefin yasal defterlerindeki satış bedelleri toplamı arasındaki farkın nedeninin karşılaştırmalı olarak incelenip, matrah farkına konu teşkil edip etmediği belirlenmeden aradaki farkın belgesiz satış olarak nitelendirilmesinin noksan incelemeye dayandığı gerekçesiyle kararında direnmiştir.

Direnme kararı vergi dairesi müdürlüğünce temyiz edilmiş, yükümlünün emtiasının satışına aracılık ettiği kişilerin müstahsil olmaları nedeniyle haksız tahsil edilen katma değer vergisinin ödenmesi gerektiği, bir kısım hasılatın beyan dışı bırakıldığı ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : İstemin reddi gerektiği yolundadır.

Danıştay Tetkik Hakimi Ali ALPAN'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda görülmediğinden istemin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Yakup KAYA'nın Düşüncesi : İleri sürülen temyiz iddiaları usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi ısrar kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Sebze ve meyve komisyonculuğu faaliyetinde bulunan yükümlünün komisyon gelirinin bir kısmını beyan dışı bıraktığı ve bir kısım malı müstahsil adına sattığı halde tüccar adına satılmış gibi komisyon faturası düzenleyerek tahsil ettiği katma değer vergisini beyan etmediğinden bahisle adına 1995 yılının Ocak...Ağustos dönemleri için salınan kusur ve kaçakçılık cezalı katma değer vergisini kaldıran vergi mahkemesi ısrar kararı vergi dairesi başkanlığınca temyiz edilmiştir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 2 nci fıkrasında vergiye tabi bir işlem sözkonusu olmadığı veya katma değer vergisini fatura veya benzeri vesikalarda göstermeye hakkı bulunmadığı halde, düzenlediği bu tür vesikalarda katma değer vergisi gösterenlerin bu vergiyi ödemekle mükellef oldukları kurala bağlanmıştır.

Olayda, komisyonculuk yapan davacının, bir kısım emtiayı müstahsil adına sattığı halde tüccar adına satılmış gibi komisyon faturası düzenleyip, tahsil ettiği, katma değer vergisini hasılat olarak alıkoyduğu ve beyanı gereken bu vergiyi beyan etmeyerek vergi zıyanına neden olduğu anlaşılmıştır.

Yükümlünün tüccar olduğunu ileri sürdüğü şahıslar hakkında yapılan tespitlerin değerlendirilmesinden, bu şahısların bir kısmının mükellef kaydı olmadığı, bir kısmının işini uyumsuzluk konusu dönemden önce terk ettiği, bir kısmının da iş kolunun farklı olduğu ve bu bilgilere göre fatura düzenleyicilerinin tüccar olmayıp müstahsil olduğu sonucuna ulaşıldığından, gerçek usulde vergi mükellefi olmayan şahıslar adına yapılan mal teslimlerinden dolayı tahsil edilen katma değer vergisinin 3065 sayılı Kanunun 8 inci maddesi uyarınca beyan ve ödeme yükümlülüğünü yerine getirmeyen ödevli adına yapılan tarhiyat hukuka aykırı bulunmamıştır.

Yükümlünün defter ve belgelerinde kayıtlı hasılatın hal idaresine verilmesi gereken ve davacının beyanını içeren hal çıkış cirosuna göre daha düşük olduğunun inceleme raporuyla tespitli olması karşısında bu kısma ilişkin matrah farkında da hukuka aykırılık görülmemiştir.

Olayın oluş biçimi dikkate alındığında, tespit edilen matrah farkları için uygulanması gereken cezanın kaçakçılık değil kusur cezası olması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Bu nedenlerle temyiz isteminin kabulüne, ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı kararının bozulmasına, 6.4.2001 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

X - K A R Ş I O Y

Temyiz delikçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği görüşüyle karara katılmıyoruz.

BŞ/ÖEK

